

Guidelines

Usmernenia 10/2020 k obmedzeniam podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

Verzia 2.1

Prijaté 13. októbra 2021

Tabuľka verzií

Verzia 1.0	15. decembra 2020	Prijatie usmernení na účely verejnej konzultácie
Verzia 2.0	13. októbra 2021	Prijatie usmernení po verejnej konzultácii
Verzia 2.1	15. marca 2022	Zmena vo formátovaní

Obsah

1	Úvod	5
2	Význam obmedzení	6
3	Požiadavky článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	7
3.1	Rešpektovanie podstaty základných práv a slobôd.....	7
3.2	Legislatívne opatrenia, ktorými sa stanovujú obmedzenia, a potreba predvídateľnosti (odôvodnenie 41 a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie).....	7
3.3	Dôvody obmedzení.....	9
3.3.1	Národná bezpečnosť, obrana a verejná bezpečnosť.....	9
3.3.2	Predchádzanie trestným činom, ich vyšetrovanie, odhaľovanie alebo stíhanie alebo výkon trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania.....	9
3.3.3	Iné dôležité ciele všeobecného verejného záujmu	9
3.3.4	Ochrana nezávislosti súdnictva a súdnych konaní	10
3.3.5	Predchádzanie porušeniam etiky pre regulované profesie, ich vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie	10
3.3.6	Monitorovacia, kontrolná alebo regulačná funkcia spojená s výkonom verejnej moci v prípadoch uvedených v článku 23 písm. a) až e) a písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov	11
3.3.7	Ochrana dotknutej osoby alebo práv a slobôd iných.....	11
3.3.8	Vymáhanie občianskoprávných nárokov.....	11
3.4	Práva dotknutých osôb a povinnosti prevádzkovateľov, ktoré možno obmedziť.....	11
3.5	Test nevyhnutnosti a primeranosti	12
4	Požiadavky článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	13
4.1	Kategórie osobných údajov	14
4.2	Rozsah obmedzení.....	14
4.3	Záruky zabraňujúce zneužitiu údajov alebo nezákonnému prístupu či prenosu	14
4.4	Určenie prevádzkovateľa.....	14
4.5	Doby uchovávanía	15
4.6	Riziká pre práva a slobody dotknutých osôb.....	15
4.7	Právo na informovanie o obmedzení, pokiaľ tým nie je ohrozený účel obmedzenia	15
5	Konzultácie s dozornými orgánmi [článok 36 ods. 4 a článok 57 ods. 1 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov]	16
6	Nedodržanie požiadaviek článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov členskými štátmi	16
7	Osobitné prvky pre prevádzkovateľov a sprostredkovateľov	17
7.1	Zásada zodpovednosti.....	17

7.2. Uplatňovanie práv dotknutej osoby po zrušení obmedzenia	17
7.3. Nedodržanie legislatívneho opatrenia, ktorým sa ukladajú takéto obmedzenia prevádzkovateľom.....	17
8 Závety	19
9 Príloha: Kontrolné zoznamy – článok 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v skratke ..	20
9.1 Požiadavky podľa článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	20
9.2 Požiadavky podľa článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	21

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 70 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na prílohu XI a protokol 37 k tejto dohode, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018¹,

so zreteľom na články 12 a 22 svojho rokovacieho poriadku,

PRIJAL TIETO USMERNENIA

1 ÚVOD

1. Cieľom tohto dokumentu je poskytnúť usmernenia k uplatňovaniu článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Tieto usmernenia poskytujú dôkladnú analýzu kritérií uplatňovania obmedzení, posúdení, ktoré je potrebné dodržiavať, spôsobu, akým môžu dotknuté osoby uplatňovať svoje práva po zrušení obmedzenia, a dôsledkov porušenia článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
2. Ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov patrí medzi základné práva. V článku 16 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa Európsky parlament a Rada poverujú, aby stanovili pravidlá, ktoré sa vzťahujú na ochranu osobných údajov, a pravidlá, ktoré sa vzťahujú na voľný pohyb osobných údajov. Všeobecným nariadením o ochrane údajov sa chránia práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na ochranu údajov. Ochranu údajov nemožno zabezpečiť bez toho, aby sa dodržiavali práva a zásady stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov (články 12 až 22 a článok 34, ako aj článok 5, pokiaľ jeho ustanovenia zodpovedajú právam a povinnostiam stanoveným v článkoch 12 až 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Všetky tieto práva a povinnosti sú podstatou základného práva na ochranu údajov a ich uplatňovanie by malo byť všeobecným pravidlom. Zvlášť pri akomkoľvek obmedzení základného práva na ochranu údajov je potrebné dodržiavať článok 52 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
3. Práve v tejto súvislosti by sa mal chápať a vykladať článok 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Toto ustanovenie sa nazýva „obmedzenia“. Stanovuje sa v ňom, že podľa práva Únie alebo členského štátu možno obmedziť uplatňovanie určitých ustanovení nariadenia, ktoré sa vzťahujú na práva dotknutých osôb a povinnosti prevádzkovateľov, v situáciách uvedených v tomto článku. Obmedzenia by sa mali chápať ako výnimky zo všeobecného pravidla, ktorým sa umožňuje uplatňovať práva a ukladať povinnosti zakotvené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov². Obmedzenia ako také je potrebné vykladať reštriktívne a uplatniť ich len za konkrétne stanovených okolností a len za predpokladu splnenia určitých podmienok.

¹ Odkazy na „členské štáty“ v tomto dokumente by sa mali chápať ako odkazy na „členské štáty EHP“.

² Tieto situácie nezahŕňajú prípady, keď sa uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV.

4. Dokonca ani vo výnimočných situáciách nemožno úplne obmedziť ochranu osobných údajov. Ochrana sa podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov musí dodržiavať pri všetkých núdzových opatreniach, čím sa prispieva k rešpektovaniu všeobecných hodnôt demokracie, právneho štátu a základných práv, na ktorých je Únia založená: pri každom opatrení prijatom členskými štátmi sa musia rešpektovať všeobecné právne zásady, podstata základných práv a slobôd, pričom takéto opatrenie nesmie byť nezvratné, a prevádzkovatelia a sprostredkovatelia musia naďalej dodržiavať pravidlá ochrany údajov.
5. Vo všetkých prípadoch, keď právo Únie alebo členského štátu umožňuje obmedzenia práv dotknutých osôb alebo povinností prevádzkovateľov (vrátane spoločných prevádzkovateľov³) a sprostredkovateľov⁴, treba poznamenať, že zásada zodpovednosti stanovená v článku 5 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa naďalej uplatňuje. Znamená to, že prevádzkovateľ je zodpovedný za dodržiavanie rámca EÚ na ochranu údajov a musí byť schopný preukázať dotknutým osobám, že dodržiava tento rámec vrátane zásad spracúvania ich údajov.
6. Keď zákonodarca EÚ alebo vnútroštátny zákonodarca stanoví obmedzenia na základe článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, zabezpečí, aby spĺňali požiadavky stanovené v článku 52 ods. 1 Charty, pričom predovšetkým vykoná posúdenie proporcionality, aby sa obmedzenia zredukovali len na to, čo je prísne nevyhnutné.

2 VÝZNAM OBMEDZENÍ

7. Pojem „obmedzenia“ sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov nevymedzuje. V článku 23 a odôvodnení 73 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádzajú iba podmienky, za ktorých možno obmedzenia uplatniť.
8. V týchto usmerneniach sa pojem „obmedzenia“ vymedzí ako akékoľvek obmedzenie rozsahu povinností a práv stanovených v článkoch 12 až 22 a článku 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj v zodpovedajúcich ustanoveniach článku 5 v súlade s článkom 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Obmedzením individuálneho práva sa musia zaistiť dôležité ciele, napríklad ochrana práv a slobôd iných, alebo dôležité ciele všeobecného verejného záujmu Únie či členského štátu uvedené v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. K obmedzeniam práv dotknutých osôb preto môže dôjsť iba vtedy, ak sú ohrozené uvedené záujmy⁵ a tieto obmedzenia majú pomôcť zaistiť takéto záujmy.
9. Dôvody obmedzenia musia byť teda jasné. Obmedzenia sa v záujme zákonnosti stanovujú prostredníctvom legislatívneho opatrenia, týkajú sa obmedzeného počtu práv dotknutých osôb a/alebo povinností prevádzkovateľov, ktoré sú uvedené v článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁶, rešpektujú podstatu dotknutých základných práv a slobôd, sú nevyhnutným a primeraným opatrením v demokratickej spoločnosti a zaisťujú jeden z dôvodov uvedených v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako sa opisuje v ďalšom texte.

³ V prípade spoločného prevádzkovateľstva, a to najmä v prípade, že prevádzkovatelia sú z rozličných členských štátov, by sa mali zvážiť a zohľadniť obmedzenia uplatniteľné podľa článku 23 tak, aby spoloční prevádzkovatelia objasnili svoje zodpovedajúce úlohy v dohode.

⁴ Aj keď sa od tohto bodu bude v usmerneniach odkazovať len na „prevádzkovateľov“, odporúčania sa v príslušných prípadoch vzťahujú aj na sprostredkovateľov.

⁵ Tieto záujmy sú taxatívne uvedené v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁶ Existujú určité práva, ktoré nemožno obmedziť podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako je právo podať sťažnosť dozornému orgánu (článok 77 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

10. Navyše, ako sa uvádza v odôvodnení 73 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, obmedzenia by mali byť v súlade s požiadavkami stanovenými v Charte a v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
11. Okrem obmedzení uvedených v článku 23 sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov stanovuje aj ustanovenie o osobitných situáciách spracúvania v kapitole IX, podľa ktorej členské štáty môžu v právnych predpisoch stanoviť osobitné opatrenia ovplyvňujúce práva dotknutých osôb, ako sú výnimky a odchýlky (napríklad články 85 alebo 89 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Tieto usmernenia sa však nezaoberajú týmito prípadmi.
12. Obmedzenie rozsahu povinností a práv stanovených v článkoch 12 až 22 a v článku 34 môže mať rôzne podoby, ale nikdy sa nesmie dostať do bodu všeobecného pozastavenia všetkých práv. Legislatívne opatrenia, ktorými sa stanovujú obmedzenia podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, môžu takisto uvádzať, že uplatňovanie práva sa oneskorí, že právo sa bude uplatňovať čiastočne alebo sa zameria len na určité kategórie údajov alebo že právo bude možné uplatniť nepriamo prostredníctvom nezávislého dozorného orgánu.

3 POŽIADAVKY ČLÁNKU 23 ODS. 1 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV

13. V článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza niekoľko požiadaviek, ktoré sú podrobne rozpísané v ďalšom texte. Všetky tieto požiadavky sa musia splniť, aby sa bolo možné zákonne opierať o opatrenie.

3.1 Rešpektovanie podstaty základných práv a slobôd

14. Jedným z hlavných cieľov práva v oblasti ochrany údajov je posilniť kontrolu dotknutých osôb nad osobnými údajmi, ktoré sa ich týkajú. Každé obmedzenie rešpektuje podstatu práva, ktoré sa obmedzuje. Znamená to, že obmedzenia, ktoré sú rozsiahle a rušivé v takej miere, že základnému právu upierajú jeho primárny obsah, nemožno považovať za opodstatnené. V každom prípade by všeobecné vylúčenie práv dotknutých osôb v súvislosti so všetkými alebo s osobitnými spracovateľskými operáciami alebo v súvislosti s osobitnými prevádzkovateľmi nerespektovalo podstatu základného práva na ochranu osobných údajov zakotveného v Charte. Ak je ohrozená podstata práva, obmedzenie sa považuje za nezákonné, pričom nie je potrebné ďalej posudzovať, či slúži cieľu všeobecného záujmu alebo spĺňa kritériá nevyhnutnosti a primeranosti.
15. S cieľom zaručiť túto kontrolu majú dotknuté osoby viacero práv v rámci práva na ochranu údajov a prevádzkovateľ má voči dotknutej osobe viacero povinností stanovených v článkoch 12 až 22 a článku 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj v článku 5, pokiaľ jeho ustanovenia zodpovedajú právam a povinnostiam stanoveným v článkoch 12 až 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Práve v tejto súvislosti by sa mal chápať a vykladať článok 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

3.2 Legislatívne opatrenia, ktorými sa stanovujú obmedzenia, a potreba predvídateľnosti (odôvodnenie 41 a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie)

16. Požiadavka legislatívneho opatrenia znamená, že prevádzkovatelia sa môžu spoliehať na obmedzenie stanovené podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ toto obmedzenie bolo stanovené právom Únie alebo členského štátu. Prevádzkovatelia sa bez zodpovedajúceho legislatívneho opatrenia nemôžu spoliehať priamo na dôvody uvedené v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V odôvodnení 41 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že „[k]eď sa v tomto nariadení odkazuje na právny základ alebo legislatívne opatrenie, nemusí sa tým nevyhnutne

vyžadovať legislatívny akt prijatý parlamentom, bez toho, aby boli dotknuté požiadavky vyplývajúce z ústavného poriadku dotknutého členského štátu. Takýto právny základ alebo legislatívne opatrenie by však mali byť jasné a presné a ich uplatňovanie by malo byť predvídateľné pre tie osoby, na ktoré sa vzťahujú, a to v súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie [...] a Európskeho súdu pre ľudské práva⁷.

17. Podľa článku 52 ods. 1 Charty musí byť akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v Charte „ustanovené zákonom“. Toto spojenie pripomína výraz „v súlade so zákonom“ uvedený v článku 8 ods. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach⁸, ktorý znamená nielen dodržiavanie vnútroštátneho práva, ale vzťahuje sa aj na kvalitu uvedeného práva bez toho, aby bola dotknutá povaha aktu, čím sa vyžaduje jeho zlučiteľnosť so zásadou právneho štátu. Vnútroštátne právo musí predovšetkým obsahovať **dostatočne jasné podmienky, aby jednotlivcom poskytovalo primerané informácie o okolnostiach a podmienkach, za ktorých sú prevádzkovatelia oprávnení využiť akékoľvek takéto obmedzenia**. Rovnako prísna norma by sa mala vzťahovať na akékoľvek obmedzenia, ktoré môžu uložiť členské štáty. V súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva je vskutku nutné, aby legislatívne opatrenia, ktorých cieľom je obmedziť rozsah práv dotknutých osôb alebo povinností prevádzkovateľov, boli pre dotknuté osoby predvídateľné.
18. Zatiaľ čo všetky legislatívne opatrenia musia byť v každom prípade prispôsobené sledovanému cieľu a spĺňať kritérium predvídateľnosti, legislatívne opatrenie, ktorým sa stanovujú ustanovenia týkajúce sa uplatňovania obmedzení podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, nemusí byť vždy časovo obmedzené ani spojené s konkrétnym obdobím.
 - a) V niektorých prípadoch sa obmedzenie nespája s konkrétnou lehotou, pretože dôvod obmedzenia, ktorý sa má zaistiť legislatívnym opatrením, nie je sám osebe časovo obmedzený. Vzhľadom na zásadu nevyhnutnosti a primeranosti je potrebné zabezpečiť, aby sa takéto legislatívne opatrenie vzťahovalo na dôvod obmedzenia, ktorý sa má priebežne alebo natrvalo zaistiť v demokratickej spoločnosti. Napríklad legislatívne opatrenie, ktorým sa obmedzuje rozsah povinností a práv stanovených v článkoch 12 až 22 a v článku 34 na zaistenie ochrany nezávislosti súdnictva a súdnych konaní, sa môže považovať napríklad za plnenie pretrvávajúceho cieľa v demokratickej spoločnosti, a preto nesmie byť časovo obmedzené.
 - b) V iných prípadoch je dôvod obmedzenia, ktorý sa má zaistiť, sám osebe časovo obmedzený, a preto by sa v legislatívnom opatrení malo stanoviť časové obmedzenie s cieľom splniť kritérium predvídateľnosti. Napríklad, ak sa v súvislosti s núdzovým stavom prijímú obmedzenia na ochranu verejného zdravia, EDPB sa domnieva, že obmedzenia uložené na obdobie, ktoré nie je presne

⁷ Druh zohľadnených legislatívnych opatrení musí byť v súlade s právom EÚ alebo s vnútroštátnym právom. V závislosti od miery zásahu obmedzenia by sa mohlo po prihliadnutí na úroveň normy na vnútroštátnej úrovni vyžadovať konkrétne legislatívne opatrenie.

⁸ Pozri najmä Európsky súd pre ľudské práva, 14. septembra 2010, Sanoma Uitgevers B.V./Holandsko, EC:ECHR:2010:0914JUD003822403, bod 83: „Ďalej, pokiaľ ide o slová ‚v súlade so zákonom‘ a ‚ustanovené zákonom‘, ktoré sú uvedené v článkoch 8 až 11 Dohovoru, Súd poznamenáva, že pojmu ‚zákon‘ [law] vždy rozumel v jeho ‚hmotnoprávnom‘ zmysle, nie vo ‚formálnom‘ zmysle; zahŕňa jednak ‚písané právo‘, ktoré obsahuje tak podzákonné predpisy, ako aj vykonávacie predpisy prijaté stavovskou komorou na základe právomoci prenesenej na ňu zákonodarcom v rámci jej nezávislej normotvornej právomoci, ako aj ‚nepísané právo‘. ‚Zákon‘ treba chápať tak, že zahŕňa tak písaný text, ako aj ‚právo tvorené súdmi‘. Stručne povedané, ‚zákon‘ je platné ustanovenie tak, ako ho vykladajú príslušné súdy.“ O pojme „ustanovené zákonom“, kritériá vypracované Európskym súdom pre ľudské práva by sa mali používať tak, ako sa odporúča v návrhoch generálneho advokáta Súdneho dvora Európskej únie v spojených veciach C-203/15 a C-698/15, Tele2 Sverige AB, ECLI:EU:C:2016:572, body 137 – 154 alebo vo veci C-70/10, Scarlet Extended, ECLI:EU:C:2011:255, bod 99.

časovo obmedzené, nespĺňajú kritérium predvídateľnosti, a to aj v prípadoch, keď sa takéto obmedzenie uplatňuje so spätnou účinnosťou alebo sa naň vzťahujú nevymedzené podmienky⁹.

19. Toto prepojenie medzi predvídateľnými obmedzeniami a sledovaným cieľom by malo byť jasne stanovené a preukázané v predmetnom legislatívnom opatrení alebo v ďalších doplnkových dokumentoch. Napríklad len samotná skutočnosť, že pandémia existuje, nie je dostatočným dôvodom na stanovenie žiadneho druhu obmedzení práv dotknutých osôb. Každé obmedzenie musí skôr jasne prispievať k zaisteniu dôležitého cieľa všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu.

3.3 Dôvody obmedzení

20. Aby bolo možné prijať legislatívne opatrenie týkajúce sa obmedzení a uplatniť obmedzenie v konkrétnom prípade, je potrebné splniť jednu alebo viaceré z týchto podmienok podľa článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Tento zoznam je taxatívny, čo znamená, že obmedzenia sa nemôžu vykonávať za žiadnych iných podmienok, než sú ďalej uvedené podmienky.
21. Prepojenie medzi predvídateľnými obmedzeniami a sledovaným cieľom by malo byť jasne uvedené v legislatívnom opatrení.

3.3.1 Národná bezpečnosť, obrana a verejná bezpečnosť

22. Obmedzenie práv dotknutých osôb môže mať za cieľ zaistiť národnú alebo verejnú bezpečnosť a/alebo obranu členských štátov, ako sa uvádza v článku 23 ods. 1 písm. a), b) a c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
23. Navyše verejná bezpečnosť zahŕňa ochranu ľudského života, a to najmä v reakcii na prírodné katastrofy a katastrofy spôsobené ľudskou činnosťou.

3.3.2 Predchádzanie trestným činom, ich vyšetrowanie, odhaľovanie alebo stíhanie alebo výkon trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania

24. Poskytnutie informácií dotknutým osobám, ktoré sú predmetom vyšetrowania, môže v určitých prípadoch ohroziť úspešný výsledok daného vyšetrowania. Preto môže byť nevyhnutné obmedziť právo na informácie alebo iné práva dotknutých osôb podľa článku 23 ods. 1 písm. d) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Je to relevantné napríklad v rámci boja proti praniu špinavých peňazí alebo činností forenzných laboratórií¹⁰.
25. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie sa však vynechané informácie poskytnú v okamihu, keď nimi nebude možné ohroziť prebiehajúce vyšetrowania¹¹. To znamená, že dotknutej osobe by sa malo čo najskôr ako to je možné poskytnúť osobitné (prispôsobené) oznámenie o ochrane údajov, v ktorom sa uvedú rôzne práva, ako je právo na prístup, opravu atď.
26. Navyše cieľ zaistenia verejnej bezpečnosti zahŕňa ochranu ľudského života, a to najmä v reakcii na prírodné katastrofy a katastrofy spôsobené ľudskou činnosťou¹².

3.3.3 Iné dôležité ciele všeobecného verejného záujmu

27. V článku 23 ods. 1 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa ako iné dôležité ciele všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu uvádzajú dôležitý hospodársky alebo finančný záujem vrátane peňažných, rozpočtových a daňových záležitostí, verejného zdravia a sociálneho zabezpečenia.

⁹ Pozri aj bod 46.

¹⁰ Odôvodnenie 19 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

¹¹ Stanovisko 1/15 Súdneho dvora Európskej únie (veľká komora) o návrhu dohody o PNR medzi Kanadou a Európskou úniou, 26. júla 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

¹² Odôvodnenie 73 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Môže sa to týkať napríklad vedenia verejných registrov vedených vo všeobecnom verejnom záujme alebo ďalšieho spracúvania archivovaných osobných údajov na účely poskytnutia konkrétnych informácií o politickom správaní počas bývalého totalitného štátneho režimu¹³. Náklady, ktoré vznikli v dôsledku poskytnutia informácií, a teda aj finančné zaťaženie verejných rozpočtov, však nepostačujú na odôvodnenie verejného záujmu na obmedzení práv dotknutých osôb. Napríklad správa priamych daní môže obmedziť práva dotknutej osoby na prístup, ak je predmetom vyšetrovania vedeného daňovou správou v rámci jej právnej povinnosti, pokiaľ by tento prístup ohrozil prebiehajúce vyšetrovanie. Takéto obmedzenie by sa však malo zaviesť len na čas nevyhnutný na dané konkrétne vyšetrovanie a malo by sa zrušiť čo najskôr po ukončení vyšetrovania daňovou správou. Dotknutá osoba by mala byť bezodkladne informovaná a mali by sa jej oznámiť odôvodnenia zahrnuté v rozhodnutí prevádzkovateľa, ako aj dátum, odkedy môže opäť uplatňovať svoje právo na prístup. Zároveň by sa mali zabezpečiť primerané záruky, akou je napríklad nepriamy prístup¹⁴ (ak sa stanovuje vo vnútroštátnom práve), a tak zaistiť, že nezávislý orgán môže skontrolovať zákonnosť spracúvania.

28. Na zabezpečenie cieľa všeobecného verejného záujmu, ktorým je dostupnosť práva, môže verejná správa obmedziť právo namietat' proti spracúvaniu pseudonymizovaných osobných údajov na účely vypracovania referenčného dokumentu a informácií, ktorými sa podľa druhu škody identifikujú sumy požadované a ponúkané účastníkmi konania, ako aj sumy pridelené obetiam ako kompenzácia za ich fyzickú ujmu v súdnych rozhodnutiach vydaných na základe odvolania správnyimi súdmi a občianskymi súdmi. Takéto obmedzenia sa môžu uplatniť za predpokladu, že sú splnené podmienky podľa článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a to najmä prostredníctvom vykonávania záruk, ako je približné vyjadrenie sumy kompenzácie, vymazanie krstných mien a priezvisk účastníkov konania a pseudonymizácia spracúvaných osobných údajov.

3.3.4 Ochrana nezávislosti súdnictva a súdnych konaní

29. V článku 23 ods. 1 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa takisto stanovuje potreba obmedziť určité práva dotknutých osôb alebo povinnosti prevádzkovateľa s cieľom chrániť nezávislosť súdnictva a súdnych konaní.
30. Rozsah týchto obmedzení by sa mal zosúladiť s vnútroštátnymi právnymi predpismi upravujúcimi tieto oblasti.

3.3.5 Predchádzanie porušeniam etiky pre regulované profesie, ich vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie

31. V článku 23 ods. 1 písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádzajú porušenia etiky pre regulované profesie, akými sú lekári či právnici.
32. Ide o prípady, keď vyšetrovanie v zásade nesúvisí s trestnými činmi, pretože ak sa vyšetrovanie týka trestného činu, uplatňoval by sa dôvod uvedený v bode 3.3.2.

¹³ Odôvodnenie 73 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

¹⁴ T. j. dotknutá osoba môže požiadať príslušný dozorný orgán, aby vykonal potrebné kontroly a overenia informácií o dotknutej osobe. Takýto nepriamy prístup možno stanoviť napríklad v záujme ochrany bezpečnosti štátu, obrany alebo verejnej bezpečnosti. Dozorný orgán sa tak môže dostať k informáciám a overiť ich a podľa potreby môže požiadať o opravu alebo vymazanie spracúvaných osobných údajov.

3.3.6 Monitorovacia, kontrolná alebo regulačná funkcia spojená s výkonom verejnej moci v prípadoch uvedených v článku 23 písm. a) až e) a písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov

Dôvod obmedzenia uvedený v článku 23 ods. 2 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov odkazuje na možné obmedzenie, ak sa kontrolná, monitorovacia alebo regulačná funkcia spája, hoci aj príležitostne, s výkonom verejnej moci v prípadoch uvedených v bodoch 3.3.1 až 3.3.3 a v bode 3.3.5.

3.3.7 Ochrana dotknutej osoby alebo práv a slobôd iných

33. V článku 23 ods. 1 písm. i) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza dôvod obmedzenia, ktorého cieľom je chrániť dotknutú osobu alebo práva a slobody iných osôb.
34. Obmedzenie ochrany práv a slobôd iných možno ilustrovať na príklade administratívneho vyšetrovania a/alebo disciplinárneho konania alebo vyšetrovania obvinení z obťažovania na pracovisku. V tomto prípade sa legislatívnym opatrením môže stanoviť, že osobe, ktorá je predmetom vyšetrovania alebo disciplinárneho konania, možno obmedziť jej právo na prístup, ak totožnosť údajnej obete, svedka alebo oznamovateľa nemožno zverejniť v záujme jej/jeho ochrany pred odvetným opatrením. Môže dôjsť aj k obmedzeniu práva na prístup v prípade obete či svedka s cieľom rešpektovať práva na súkromie a ochranu údajov osoby, ktorá je predmetom vyšetrovania alebo disciplinárneho konania.

3.3.8 Vymáhanie občianskoprávných nárokov

35. Článok 23 ods. 1 písm. j) všeobecného nariadenia o ochrane údajov zahŕňa ako dôvod obmedzenia aj vymáhanie občianskoprávných nárokov. Zatiaľ čo článok 23 ods. 1 písm. j) všeobecného nariadenia o ochrane údajov umožňuje obmedzenia na ochranu individuálnych záujmov (potenciálneho) účastníka konania, článok 23 ods. 1 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov umožňuje obmedzenia na ochranu samotného súdneho konania, ako aj uplatniteľných procesných pravidiel.

3.4 Práva dotknutých osôb a povinnosti prevádzkovateľov, ktoré možno obmedziť

36. V súlade s článkom 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa môžu obmedziť len články 12 až 22, článok 34 a článok 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ jeho ustanovenia zodpovedajú právam a povinnostiam stanoveným v článkoch 12 až 22.
37. Obmedzenia povinností sa týkajú obmedzení zásad spracúvania osobných údajov, pokiaľ ustanovenia článku 5 zodpovedajú povinnostiam stanoveným v článkoch 12 až 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a oznámeniu porušenia ochrany osobných údajov dotknutým osobám (článok 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Článok 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorým sa stanovujú zásady spracúvania osobných údajov, je jedným z najdôležitejších článkov vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Obmedzenia zásad ochrany údajov musia byť riadne odôvodnené výnimočnou situáciou, pričom sa rešpektuje podstata dotknutých základných práv a slobôd, a obmedzenia sa uplatnia po vykonaní testu nevyhnutnosti a primeranosti¹⁵ (pozri oddiel 3.5). Treba poznamenať, že článok 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je možné obmedziť, pokiaľ jeho ustanovenia zodpovedajú právam a povinnostiam stanoveným v článkoch 12 až 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
38. Obmedzenia práv sa týkajú práva na transparentné informácie (článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva na informácie (články 13 a 14 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva na prístup k údajom (článok 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva na opravu (článok 16 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva na vymazanie (článok 17 všeobecného

¹⁵ Pozri [Usmernenia Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov \(EDPS\) – Posudzovanie nevyhnutnosti opatrení, ktorými sa obmedzuje základné právo na ochranu osobných údajov: súbor nástrojov](#), [Usmernenia EDPS k posudzovaniu primeranosti opatrení, ktorými sa obmedzujú základné práva na ochranu osobných údajov](#) a [Stručnú príručku EDPS k nevyhnutnosti a primeranosti](#).

nariadenia o ochrane údajov), práva na obmedzenie spracúvania (článok 18 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), oznamovacej povinnosti v súvislosti s opravou alebo vymazaním osobných údajov alebo obmedzením spracúvania (článok 19 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva na prenosnosť údajov (článok 20 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva namietat' (článok 21 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), práva nepodliehať automatizovanému individuálnemu rozhodovaniu (článok 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

39. Znamená to, že všetky ďalšie práva dotknutých osôb, ako je právo podať sťažnosť dozornému orgánu (článok 77 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), alebo ďalšie povinnosti prevádzkovateľa nie je možné obmedziť.

3.5 Test nevyhnutnosti a primeranosti

40. Obmedzenia sú zákonné iba vtedy, keď sú nevyhnutným a primeraným opatrením v demokratickej spoločnosti, ako sa uvádza v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Znamená to, že obmedzenia musia spĺňať test nevyhnutnosti a primeranosti, aby boli v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov¹⁶. Test nevyhnutnosti a primeranosti by sa mal vykonať pred tým, než zákonodarca rozhodne o stanovení obmedzenia.
41. Cieľ, ktorý sa má zaistiť, predstavuje kontext, v ktorom možno posúdiť nevyhnutnosť opatrenia. Preto je dôležité dostatočne podrobne identifikovať cieľ, čím sa umožní posúdiť nevyhnutnosť opatrenia. Ak je napríklad v správnom konaní potrebné obmedziť časť vyšetrovania, ale niektoré informácie už môžu byť poskytnuté dotknutej osobe, potom by sa tieto informácie mali dotknutej osobe poskytnúť. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie uplatňuje test prísnej nevyhnutnosti v prípade všetkých obmedzení uplatňovania práv na ochranu osobných údajov a rešpektovanie súkromného života vzhľadom na spracúvanie osobných údajov: výnimky a obmedzenia z ochrany osobných údajov [...] nesmú pôsobiť nad rámec toho, čo je prísne nevyhnutné¹⁷. Európsky súd pre ľudské práva uplatňuje test prísnej nevyhnutnosti v závislosti od kontextu a všetkých prípadných okolností, napríklad pokiaľ ide o opatrenia týkajúca sa tajného sledovania¹⁸.
42. Ak je test úspešný, posúdi sa primeranosť plánovaného opatrenia. Ak by návrh opatrenia neprešiel testom nevyhnutnosti, netreba skúmať jeho primeranosť. Opatrenie, pri ktorom sa nepreukáže jeho nevyhnutnosť, by sa nemalo navrhovať, pokiaľ a kým sa neupraví tak, aby spĺňalo požiadavku nevyhnutnosti.
43. Test nevyhnutnosti a primeranosti zvyčajne zahŕňa posúdenie rizík pre práva a slobody dotknutých osôb. Riziká pre práva a slobody dotknutých osôb sú podrobne spracované v bode 4.7 týchto usmernení.
44. Podľa zásady primeranosti obsah legislatívneho opatrenia nesmie presiahnuť to, čo je striktné nevyhnutné na zaistenie cieľov uvedených v článku 23 ods. 1 písm. a) až j) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Obmedzenie musí byť preto primerané z hľadiska dosiahnutia sledovaných legitímnych cieľov predmetným právnym predpisom a nesmie presahovať hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie uvedených cieľov. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie sa článok 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nesmie vykladať tak, že by členským štátom mohol priznávať právomoc narušiť rešpektovanie súkromného života v rozpore s článkom 7 Charty alebo iné záruky stanovené v tejto Charte. Konkrétne možno právomoc, ktorú členským štátom priznáva článok 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, vykonávať len

¹⁶ V rámci úloh dozorných orgánov a s cieľom zabezpečiť právnu istotu sa odporúča zdokumentovať test nevyhnutnosti a primeranosti. Dozorné orgány môžu požiadať o doplnkovú dokumentáciu.

¹⁷ Pozri Súdny dvor Európskej únie, rozsudok zo 16. decembra 2008, vec C-73/07, Tietosuojaaltuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy a Satamedia Oy, ECLI:EU:C:2008:727, bod 56.

¹⁸ Európsky súd pre ľudské práva, Szabo a Vissy/Maďarsko, 12. januára 2016, bod 73.

pri dodržaní požiadavky primeranosti, podľa ktorej výnimky a obmedzenia v súvislosti s ochranou osobných údajov nesmú pôsobiť nad rámec toho, čo je striktné nevyhnutné¹⁹.

45. Navrhované opatrenie na obmedzenie by malo byť podložené dôkazmi opisujúcimi problém, ktorý sa má týmto opatrením riešiť, ako ho bude riešiť a prečo ho existujúce alebo menej rušivé opatrenia nemôžu dostatočne riešiť. Existuje aj požiadavka preukázať, ako každý navrhovaný zásah alebo obmedzenie skutočne spĺňa ciele všeobecného záujmu členského štátu a EÚ alebo potrebu chrániť práva a slobody iných. Obmedzenie práv na ochranu údajov sa bude musieť zamerať na konkrétne riziká.
46. Ak napríklad obmedzenia prispievajú k ochrane verejného zdravia v núdzovom stave, EDPB sa domnieva, že obmedzenia musia byť prísne obmedzené z hľadiska rozsahu (napr. pokiaľ ide o účel, konkrétne práva dotknutej osoby alebo kategórie dotknutých prevádzkovateľov) a času. Konkrétne musia byť obmedzené na obdobie núdzového stavu. Dotknutej osobe možno práva obmedziť, nie však odoprieť.

4 POŽIADAVKY ČLÁNKU 23 ODS. 2 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV

47. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie musí každé legislatívne opatrenie prijaté na základe článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov predovšetkým spĺňať osobitné požiadavky stanovené v článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov²⁰. V článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že legislatívne opatrenia, ktorými sa obmedzujú práva dotknutých osôb a povinnosti prevádzkovateľov, obsahujú v relevantných prípadoch osobitné ustanovenia o niekoľkých kritériách uvedených v ďalšom texte. Všetky požiadavky uvedené v ďalšom texte by mali byť spravidla zahrnuté v legislatívnom opatrení, ktorým sa ukladajú obmedzenia podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
48. Výnimky z tohto pravidla založené na skutočnosti, že jedno alebo viaceré ustanovenia článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nie sú relevantné, pokiaľ ide o legislatívne opatrenie, ktorým sa obmedzujú práva dotknutých osôb, musí zákonodarca riadne odôvodniť. Výklad výrazu „v relevantných prípadoch“ v článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktorý uplatňuje EDPB, je spojený s okolnosťami.
49. V článku 23 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádzajú účely spracúvania alebo kategórie spracúvania ako jedno z osobitných ustanovení, ktoré sa má uviesť v každom legislatívnom opatrení, ktorým sa obmedzujú práva dotknutých osôb alebo povinnosti prevádzkovateľov. Podľa odôvodnenia 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov by dôvod obmedzenia mal byť zrozumiteľný pre osoby, na ktoré sa vzťahuje. Zahŕňa to aj jasné porozumenie tomu, ako a kedy sa obmedzenie môže uplatniť.

¹⁹ Súdny dvor Európskej únie, rozsudok zo 6. októbra 2020, La Quadrature du net a i., spojené veci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, bod 210. Napríklad v súvislosti s uchovávaním údajov poskytovateľmi prístupu verejnosti ku komunikačným službám online a poskytovateľmi hostingových služieb Súdny dvor Európskej únie v bode 212 konštatoval, že „[č]lánok 23 ods. 1 [všeobecného nariadenia o ochrane údajov] v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ukladá poskytovateľom prístupu verejnosti ku komunikačným službám online a poskytovateľom hostingových služieb povinnosť všeobecne a nediferencovane uchovávať najmä osobné údaje súvisiace s týmito službami“.

²⁰ Súdny dvor Európskej únie, rozsudok zo 6. októbra 2020, La Quadrature du net a i., spojené veci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, bod 209.

50. Napríklad vnútroštátne právne predpisy o predchádzaní porušeniam etiky pre regulované profesie a o ich vyšetrowaní môžu uvádzať, že ak zverejnenie skutočnosti, že osoba je predmetom vyšetrowania z dôvodu závažného porušenia, môže ohroziť účel vyšetrowania, informácie sa dotknutej osobe na obmedzený čas nesmú poskytnúť.
51. Možné účely spracúvania musia byť spojené s dôvodmi obmedzení uvedenými v bode 3.3 týchto usmernení.
52. Treba spomenúť, že uplatňovanie práv dotknutých osôb niekedy pomáha prevádzkovateľom vykonávať ich funkciu. Napríklad právo na opravu môže prispieť ku kvalite údajov.

4.1 Kategórie osobných údajov

53. V článku 23 ods. 2 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že kategórie osobných údajov, ktoré podliehajú obmedzeniam, sa majú uviesť v legislatívnom opatrení stanovujúcom uvedené obmedzenia²¹.
54. Rovnako obmedzenia týkajúce sa osobitných kategórií osobných údajov môžu mať väčší vplyv na dotknuté osoby, a preto by sa v legislatívnom opatrení stanovujúcom takéto obmedzenie mali uviesť dotknuté osobitné kategórie údajov.

4.2 Rozsah obmedzení

55. V článku 23 ods. 2 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že rozsah obmedzení musí byť stanovený, t. j. akých práv sa obmedzenia týkajú a do akej miery budú práva obmedzené, napríklad sa uvedie, že obmedzenie sa týka len práva na obmedzenie spracúvania (článok 18 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) alebo že sa môže týkať prístupu, opravy a vymazania.

4.3 Záruky zabraňujúce zneužitiu údajov alebo nezákonnému prístupu či prenosu

56. V článku 23 ods. 2 písm. d) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že legislatívne opatrenie obsahuje záruky zabraňujúce zneužitiu údajov alebo nezákonnému prístupu či prenosu. Týka sa to najmä organizačných a/alebo technických opatrení²², ktoré sú potrebné na zabránenie porušeniam alebo nezákonným prenosom, napríklad bezpečné uchovávanie fyzických dokumentov. Napríklad v niektorých členských štátoch sa uplatňovanie práv v súvislosti so spracúvaním vykonávaným v určených sektoroch môže presadzovať prostredníctvom mediácie vnútroštátneho dozorného orgánu pre ochranu údajov.
57. Legislatívne opatrenie sa môže týkať aj pravidelných opatrení na preskúmanie daného rozhodnutia o obmedzeniach. Zákonodarca môže navrhnúť, aby každé obmedzenie vykonávané prevádzkovateľom bolo pravidelne preskúmané s cieľom zabezpečiť, že jeho odôvodnenie je stále platné.

4.4 Určenie prevádzkovateľa

58. V článku 23 ods. 2 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa vyžaduje, aby sa v legislatívnom opatrení určoval prevádzkovateľ alebo kategórie prevádzkovateľov. Toto vymenovanie prevádzkovateľov v legislatívnom opatrení nie je len v prospech právnej istoty v súvislosti so zodpovednosťou za spracovateľské operácie týkajúce sa obmedzení, ale aj dáva na vedomie dotknutým osobám, na koho sa majú obrátiť pri uplatňovaní svojich práv po zrušení obmedzenia.

²¹ Ak je to možné, prevádzkovateľ môže podniknúť ďalšie kroky a uviesť konkrétne údaje, na ktoré sa môžu vzťahovať obmedzenia práv, napríklad predbežné výsledky vyšetrowania, rozhodnutie o začatí vyšetrowania atď.

²² Pozri [Usmernenia EDPB 4/2019 týkajúce sa článku 25: Špecificky navrhnutá a štandardná ochrana údajov](#).

4.5 Doby uchovávanía

59. V článku 23 ods. 2 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že legislatívne opatrenie musí obsahovať osobitné ustanovenie týkajúce sa doby uchovávanía a uplatniteľných záruk, pričom sa zohľadní povaha, rozsah a účely spracúvanía alebo kategórie spracúvanía. Napríklad obdobie uchovávanía by sa mohlo vypočítat ako trvanie spracovateľskej operácie plus dodatočný čas na prípadné súdne spory.

4.6 Riziká pre práva a slobody dotknutých osôb

60. V článku 23 ods. 2 písm. g) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa vyžaduje, aby legislatívne opatrenie obsahovalo riziká pre práva a slobody dotknutých osôb vyplývajúce z obmedzení. Je to veľmi dôležitý krok, ktorý pomáha pri teste nevyhnutnosti a primeranosti obmedzení.
61. Cieľ tohto posúdenia rizík pre práva a slobody dotknutých osôb je dvojaký. Na jednej strane poskytuje prehľad možného vplyvu obmedzení na dotknuté osoby. Na druhej strane poskytuje prvky potrebné na test nevyhnutnosti a primeranosti obmedzení. V tejto súvislosti by sa malo zväžiť posúdenie vplyvu na ochranu údajov, ak je uplatniteľné²³.
62. Zákonodarca by mal posúdiť riziká pre práva a slobody dotknutých osôb z pohľadu dotknutých osôb. Vykonanie posúdenia vplyvu na ochranu údajov nie je vždy povinné, ale konkrétne riziká pre dotknuté osoby, napríklad chybné profilovanie vedúce k diskriminácii, obmedzeniu ľudskej dôstojnosti²⁴, slobody slova, práva na súkromie a ochranu údajov²⁵, väčšiemu dosahu na zraniteľné skupiny (ako sú deti a osoby so zdravotným postihnutím), ak spomenieme zopár – je možné uviesť v legislatívnom opatrení, ak sa uplatňujú.
63. Ak sa uskutoční takéto posúdenie, EDPB považuje za nevyhnutné zahrnúť ho do odôvodnení alebo dôvodovej správy právneho predpisu²⁶ alebo do posúdenia vplyvu²⁷.

4.7 Právo na informovanie o obmedzení, pokiaľ tým nie je ohrozený účel obmedzenia

64. V článku 23 ods. 2 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že dotknuté osoby sú informované o obmedzení, pokiaľ tým nie je ohrozený účel obmedzenia. Znamená to, že dotknuté osoby by mali byť spravidla informované o obmedzení ich práva na informácie. Na tento účel môže postačovať všeobecné oznámenie o ochrane údajov.
65. Ak napríklad dotknutá osoba výslovne požiadá o uplatnenie určitého práva vo veľmi chýlostivej chvíli daného administratívneho vyšetovania, dotknutá osoba by mala byť, ak je to možné, informovaná o dôvodoch obmedzenia. Ak by však informovanie dotknutej osoby o dôvodoch obmedzenia viedlo k zrušeniu účinku obmedzenia (t. j. bránilo by predbežným účinkom vyšetovania), dané informácie sa nesmú poskytnúť. Obmedzenia je možné prijať s cieľom chrániť vyšetovania. V takom prípade obmedzenia musia byť aj naďalej nevyhnutné a primerané, čo sa zabezpečí tým, že prevádzkovateľ vykoná posúdenie s cieľom overiť, či informovanie dotknutej osoby o obmedzení neohrozuje účel obmedzenia.
66. Inými slovami, za mimoriadnych okolností, napríklad v úplne počiatočných fázach vyšetovania, ak dotknutá osoba požiadá o informácie o tom, či je predmetom vyšetovania, prevádzkovateľ by sa

²³ Pozri aj Usmernenia pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 týkajúce sa posúdenia vplyvu na ochranu údajov a stanovenie toho, či na účely nariadenia 2016/679 spracúvanie „pravdepodobne povedie k vysokému riziku“, wp248rev.01, schválené EDPB 25. mája 2018.

²⁴ Ľudská dôstojnosť je právo chránené článkom 1 Charty.

²⁵ Články 7 a 8 Charty.

²⁶ Účelom dôvodovej správy je vysvetliť dôvody a kontext legislatívneho opatrenia na základe jednotlivých fáz prípravného procesu.

²⁷ Pozri článok 35 ods. 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

mohol rozhodnúť, že tieto informácie v danej chvíli neposkytne – ak je toto obmedzenie v konkrétnom prípade zákonné a striktné nevyhnutné z hľadiska toho, čo by mohlo ohroziť účel obmedzenia.

67. V neskoršej fáze, napríklad po ukončení počiatočnej fázy vyšetrovania alebo zisťovania, by sa dotknutým osobám malo doručiť osobitné oznámenie o ochrane údajov. V tejto fáze je stále možné, že určité práva budú naďalej podliehať obmedzeniam, ako je právo na prístup k informáciám o začatí vyšetrovania alebo o obvineniach potenciálnych obetí obťažovania²⁸. Táto skutočnosť by mala byť spolu s lehotou, keď sa práva v plnej miere obnovia, ak je to možné, uvedená v oznámení o ochrane údajov.

5 KONZULTÁCIE S DOZORNÝMI ORGÁNMI [ČLÁNOK 36 ODS. 4 A ČLÁNOK 57 ODS. 1 PÍSM. C) VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV]

68. V súlade s článkom 36 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ak sa obmedzenia prijímajú na úrovni členských štátov, pred prijatím legislatívneho opatrenia, ktoré má prijať národný parlament, alebo regulačného opatrenia založeného na takomto legislatívnom opatrení stanovujúcim obmedzenie práv dotknutých osôb podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uskutočňujú konzultácie s dozornými orgánmi.
69. Navyše medzi úlohy dozorných orgánov patrí poskytovanie poradenstva o legislatívnych opatreniach súvisiacich s ochranou práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov v súlade s článkom 57 ods. 1 písm. c) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
70. Ak sa neuskutočnia riadne konzultácie s dozornými orgánmi, tieto orgány môžu podľa článku 58 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov vydávať z vlastnej iniciatívy stanoviská k akýmkoľvek otázkam súvisiacim s ochranou osobných údajov adresované národnému parlamentu, vláde členského štátu alebo v súlade s právom členského štátu iným inštitúciám alebo orgánom, ako aj verejnosti.
71. Okrem toho sa v právnych predpisoch o ochrane údajov na vnútroštátnej úrovni môžu stanoviť osobitné postupy týkajúce sa prijímania legislatívnych opatrení, ktorých cieľom je obmedziť práva priznané článkami 12 až 22 a článkom 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v súlade s článkom 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Mohlo by sa tak stať len v prípade, že by to bolo v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov.

6 NEDODRŽANIE POŽIADAVIEK ČLÁNKU 23 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV ČLENSKÝM ŠTÁTOM

72. Európska komisia má ako strážkyňa zmlúv povinnosť monitorovať uplatňovanie primárneho a sekundárneho práva EÚ, ako aj zabezpečiť jeho jednotné uplatňovanie v rámci celej EÚ, a to aj prijímaním opatrení v prípade, že vnútroštátne opatrenia sú v rozpore s právom EÚ.

²⁸ V prípade záujmu o ďalšie informácie pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 17. júla 2014, YS/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel a Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/M a S, veci C-141/12 a C-372/12, ECLI:EU:C:2014:2081, body 45 a 46 a rozsudok z 20. decembra 2017, Novak, vec C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, bod 56.

73. Ďalej v súlade so zásadou prednosti práva EÚ „povinnosť ponechať vnútroštátne právne predpisy, ktoré sú v rozpore s právom Únie, neuplatnené sa týka nielen vnútroštátnych súdov, ale aj všetkých štátnych orgánov vrátane správnych orgánov, ktorých úlohou je uplatňovať, v rámci svojich príslušných právomocí, právo Únie“²⁹.

7 OSOBITNÉ PRVKY PRE PREVÁDZKOVATEĽOV A SPROSTREDKOVATEĽOV

7.1. Zásada zodpovednosti

74. Vzhľadom na zásadu zodpovednosti (článok 5 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a hoci to nie je súčasťou záznamov požadovaných podľa článku 30 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, je osvedčeným postupom, keď prevádzkovateľ dokumentuje uplatňovanie obmedzení v konkrétnych prípadoch vedením záznamov o ich uplatňovaní. Tento záznam by mal obsahovať príslušné dôvody obmedzení, dôvody uvedené v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktoré sa uplatňujú (ak legislatívne opatrenie umožňuje obmedzenia z rôznych dôvodov), ich časový rámec a výsledok testu nevyhnutnosti a primeranosti. Záznamy by sa mali na žiadosť sprístupniť dozornému orgánu pre ochranu údajov.
75. Ak má prevádzkovateľ zodpovednú osobu, mala by byť informovaná – aspoň všeobecným spôsobom – bez zbytočného odkladu vždy, keď sú práva dotknutej osoby obmedzené v súlade s legislatívnym opatrením. Zodpovednej osobe by sa mal poskytnúť prístup k súvisiacim záznamom a všetkým dokumentom týkajúcim sa skutkového alebo právneho kontextu, v ktorom sa obmedzenie uplatňuje. Zapojenie zodpovednej osoby do uplatňovania obmedzení by sa takisto malo zdokumentovať.

7.2. Uplatňovanie práv dotknutej osoby po zrušení obmedzenia

76. Prevádzkovateľ by mal zrušiť obmedzenia, len čo prestanú existovať okolnosti, na základe ktorých boli zavedené. Ak dotknuté osoby do tej chvíle neboli informované o obmedzeniach, malo by im to byť oznámené najneskôr pri rušení obmedzenia.
77. Dotknutým osobám sa počas uplatňovania obmedzenia môže povoliť uplatňovať ich práva, ktoré nie sú obmedzené. Na posúdenie toho, kedy možno čiastočne alebo úplne zrušiť obmedzenie, je možné vykonať test nevyhnutnosti a primeranosti niekoľkokrát počas uplatňovania obmedzenia.
78. Keď sa obmedzenie zruší, čo by sa malo zdokumentovať v zázname uvedenom v oddiele 5, dotknuté osoby môžu uplatňovať všetky svoje práva.
79. Ak prevádzkovateľ neumožní dotknutým osobám uplatňovať ich práva po zrušení obmedzenia, dotknutá osoba môže na prevádzkovateľa podať sťažnosť dozornému orgánu v súlade s článkom 57 ods. 1 písm. f) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

7.3. Nedodržanie legislatívneho opatrenia, ktorým sa ukladajú takéto obmedzenia prevádzkovateľom

80. Ak sú legislatívne opatrenia, ktorými sa ukladajú obmedzenia podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov, ale prevádzkovateľ ich poruší, dozorné orgány môžu uplatniť svoje poradné, vyšetrovacie a nápravné právomoci proti nemu ako v každom inom prípade nedodržania pravidiel všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

²⁹ Rozsudok zo 4. decembra 2018, vec C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, bod 38.

81. V súlade s právomocami stanovenými v článku 58 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov dozorné orgány majú tieto vyšetrovacie právomoci:
- nariadiť prevádzkovateľovi a sprostredkovateľovi a v príslušnom prípade zástupcovi prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, aby poskytli všetky informácie, ktoré vyžaduje na plnenie svojich úloh,
 - viesť vyšetrovania vo forme auditov v oblasti ochrany údajov,
 - oznamovať prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi údajné porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - získať od prevádzkovateľa a sprostredkovateľa prístup ku všetkým osobným údajom a všetkým informáciám potrebným na plnenie svojich úloh,
 - získať prístup do všetkých priestorov prevádzkovateľa a sprostredkovateľa, ako aj k akémukoľvek zariadeniu a prostriedkom na spracúvanie údajov, v súlade s procesným právom Únie alebo procesným právom členského štátu.
82. Ak je potrebné uplatniť nápravné opatrenia, dozorné orgány v súlade s článkom 58 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov môžu:
- **upozorniť** prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa na to, že plánované spracovateľské operácie pravdepodobne porušia ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - **napomenúť** prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, ak spracovateľské operácie porušili ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - **nariadiť** prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, **aby vyhovel** žiadostiam dotknutej osoby o uplatnenie jej práv podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - **nariadiť** prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, **aby svoje spracovateľské operácie zosúladiť** podľa potreby určeným spôsobom a v rámci určenej lehoty s ustanoveniami všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - **nariadiť** prevádzkovateľovi, **aby porušenie ochrany osobných údajov oznámil dotknutej osobe,**
 - **nariadiť** dočasné alebo trvalé obmedzenie vrátane **zákazu** spracúvania,
 - **nariadiť** opravu alebo vymazanie osobných údajov alebo obmedzenie spracúvania podľa článkov 16, 17 a 18 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a informovanie príjemcov, ktorým boli osobné údaje poskytnuté, o takýchto opatreniach v súlade s článkom 17 ods. 2 a článkom 19 všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - **uložiť** v závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu **správnú pokutu** podľa článku 83 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a to popri opatreniach uvedených v článku 58 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo namiesto nich,
 - **nariadiť** pozastavenie toku údajov príjemcovi v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii.
83. Pokiaľ ide o poradné právomoci dozorných orgánov stanovené v článku 58 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, dozorné orgány môžu:
- poskytovať poradenstvo prevádzkovateľom v súlade s postupom predchádzajúcej konzultácie uvedeným v článku 36 ods. 1 a článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
 - povoliť spracúvanie uvedené v článku 36 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ak právo členského štátu vyžaduje takéto predchádzajúce povolenie.

8 ZÁVERY

84. Podľa článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa vnútroštátnemu alebo úijnému zákonodarcovi umožňuje za osobitných podmienok obmedziť prostredníctvom legislatívneho opatrenia rozsah povinností a práv ustanovených v článkoch 12 až 22 a v článku 34, ako aj v článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ jeho ustanovenia zodpovedajú právam a povinnostiam ustanoveným v článkoch 12 až 22, ak takéto obmedzenie rešpektuje podstatu základných práv a slobôd a je nevyhnutným a primeraným opatrením v demokratickej spoločnosti s cieľom zaistiť okrem iného dôležitú cieľ všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu.
85. Obmedzenia práv dotknutých osôb musia byť v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Členské štáty alebo Únia vydávajúce legislatívne opatrenia, ktorými sa stanovujú tieto obmedzenia, a prevádzkovatelia, ktorí ich uplatňujú, by si mali byť vedomí výnimočnej povahy týchto obmedzení.
86. Test primeranosti by sa mal vykonať pred zavedením obmedzení práv dotknutých osôb do práva Únie alebo členského štátu.
87. Pred prijatím legislatívneho opatrenia, ktorým sa stanovujú obmedzenia, by sa mali uskutočniť konzultácie s dozornými orgánmi, pričom tieto orgány by mali mať právomoci na presadzovanie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov.
88. Po zrušení opatrení prevádzkovateľ musí dotknutým osobám umožniť uplatňovať ich práva.

9 PRÍLOHA: KONTROLNÉ ZOZNAMY – ČLÁNOK 23 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV V SKRATKE

9.1 Požiadavky podľa článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

- i) *rešpektovanie podstaty základných práv a slobôd;*
- ii) *test primeranosti a nevyhnutnosti;*
- iii) *legislatívne opatrenia, ktorými sa stanovujú obmedzenia, a potreba predvídateľnosti (odôvodnenie 41 a judikatúra Súdneho dvora Európskej únie);*
- iv) *práva dotknutých osôb a povinnosti prevádzkovateľov, ktoré možno obmedziť:*
 - a) právo na transparentné informácie (článok 12 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - b) právo na informácie (články 13 a 14 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - c) právo na prístup (článok 15 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - d) právo na opravu (článok 16 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - e) právo na vymazanie (článok 17 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - f) právo na obmedzenie spracúvania (článok 18 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - g) oznamovacia povinnosť v súvislosti s opravou alebo vymazaním osobných údajov alebo obmedzením spracúvania (článok 19 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - h) právo na prenosnosť údajov (článok 20 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - i) právo namietať (článok 21 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - j) právo nepodliehať automatizovanému individuálnemu rozhodovaniu (článok 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
 - k) povinnosti stanovené v článkoch 12 až 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a
 - l) oznámenie porušenia ochrany osobných údajov dotknutým osobám (článok 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
- v) *Dôvody obmedzení*
 - a) národná bezpečnosť;
 - b) obrana;
 - c) verejná bezpečnosť;
 - d) predchádzanie trestným činom, ich vyšetrovanie, odhaľovanie alebo stíhanie alebo výkon trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania;
 - e) iné dôležité ciele všeobecného verejného záujmu Únie alebo členského štátu, najmä predmet dôležitého hospodárskeho alebo finančného záujmu Únie alebo členského štátu vrátane peňažných, rozpočtových a daňových záležitostí, verejného zdravia a sociálneho zabezpečenia;
 - f) ochrana nezávislosti súdnictva a súdnych konaní;
 - g) predchádzanie porušeniam etiky pre regulované profesie, ich vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie;
 - h) monitorovacia, kontrolná alebo regulačná funkcia spojená, hoci aj príležitostne, s výkonom verejnej moci v prípadoch uvedených v písmenách a) až e) a v písmene g);
 - i) ochrana dotknutej osoby alebo práv a slobôd iných;
 - j) vymáhanie občianskoprávných nárokov.

9.2 Požiadavky podľa článku 23 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

- i) účely spracúvania alebo kategórie spracúvania;*
- ii) kategórie osobných údajov;*
- iii) rozsah zavedených obmedzení;*
- iv) záruky zabraňujúce zneužitiu údajov alebo nezákonnému prístupu či prenosu;*
- v) určenie prevádzkovateľa alebo kategórií prevádzkovateľov;*
- vi) doby uchovávania a uplatniteľné záruky, pričom sa zohľadní povaha, rozsah a účely spracúvania alebo kategórie spracúvania;*
- vii) riziká pre práva a slobody dotknutých osôb a*
- viii) práva dotknutých osôb na informovanie o obmedzení, pokiaľ tým nie je ohrozený účel obmedzenia.*